

فصل دوم

برخے از کاربردہای اصلے ہوش
مصنوعے در سلامت

یکی از نکات مهم در آینده پزشکی و نظام سلامت، توانایی تولید کلان داده‌ها در زمان مناسب و به موازات آن توسعه روزافزون الگوریتم‌های یادگیری عمیق جهت مدلسازی‌های دقیقتر و کاراتر می‌باشد. لذا انتظار می‌رود که ادغام فناوری‌های مبتنی بر هوش مصنوعی ایجاد انقلاب در بسیاری از زمینه‌های پزشکی و مراقبت‌های بهداشتی در خصوص افزایش کارایی، کنترل کیفیت، کاهش ثقلب ایجاد کند. مهمترین ذینفعان این حوزه شهروندان، بیماران، پزشکان، اساتید دانشگاه، مدیران و سیاستگذاران نظام سلامت می‌باشند. بعلاوه در خصوص مراکز درگیر دانشکده‌ها، مراکز آزمایشگاهی، بخش ارتباط با صنعت و فناوری، مراکز درمانی، بیمارستان‌ها و بخش IT خواهند بود. از اینرو می‌توان بطور کلی جایگاه هوش مصنوعی را به شش قسمت تقسیم نمود، (۱) علوم پایه، (۲) علوم بالینی، (۳) بیمارستان هوشمند، (۴) آموزش پزشکی، (۵) صنعت و فناوری، (۶) بخش مدیریتی (شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲- برخی از کاربردهای هوش مصنوعی در دانشگاه

در ادامه به توضیح موارد اشاره شده پرداخته شده است.

۱-۲- هوش مصنوعی در علوم پایه

۱) **پزشکی شخص محور با هوش مصنوعی:** هدف پزشکی شخصی محور، ارائه درمان‌هایی است که به طور خاص با ساختار ژنتیکی، سبک زندگی و سابقه پزشکی فرد مطابقت دارد. هوش مصنوعی با تجزیه و تحلیل حجم وسیعی از داده‌های بیمار، از جمله اطلاعات ژنتیکی، سوابق بالینی و حتی داده‌های پایش بلادرنگ، نقشی اساسی در این امر ایفا می‌کند (۲). این تجزیه و تحلیل عمیق، ارائه دهندگان مراقبت‌های بهداشتی را قادر می‌سازد تا تصمیمات آگاهانه‌ای در مورد برنامه‌های درمانی، انتخاب دارو

و اقدامات پیشگیرانه بگیرند(۳). علاوه بر این، ابزارهای مدیریت بیمار مبتنی بر هوش مصنوعی، افراد را قادر می‌سازد تا نقش فعالتری در مراقبت‌های بهداشتی خود داشته باشند. برنامه‌ها و پلتفرم‌های مجهز به هوش مصنوعی می‌توانند توصیه‌های بهداشتی شخصی، یادآورهای دارویی و راهنماییهای سبک زندگی را به بیماران ارائه دهند. بیماران می‌توانند سلامت خود را در زمان واقعی کنترل کنند و رویکردی فعالانه برای رفاه را تقویت کنند(۴).

۲) نانوبیوتکنولوژی و هوش مصنوعی: همگرایی نانوبیوتکنولوژی و هوش مصنوعی نشاندهنده یک پیشرفت تحول آفرین در زمینه دارورسانی هدفمند است. این همافزایی قدرتمند، دقت مواد در مقیاس نانو را با قابلیت‌های مبتنی بر داده‌های هوش مصنوعی ترکیب می‌کند و روشی را که به دارورسانی برای افزایش کارایی و کاهش عوارض جانبی نزدیک می‌سازد، متحول می‌کند(۵). نانوبیوتکنولوژی شامل دستکاری مواد در مقیاس نانو، اغلب در سطح مولکولی، برای ایجاد سیستم‌های دارورسانی با دقت بی نظیر است. این نانوحامل‌ها می‌توانند داروها را مستقیماً به بافت‌ها یا سلول‌های آسیب دیده منتقل کنند و آسیب به بافت‌های سالم را به حداقل برسانند. با این حال، چالش در بهینه سازی طراحی این حامل‌ها برای بیماریها و بیماران خاص نهفته است. هوش مصنوعی با تجزیه و تحلیل مجموعه داده‌های گسترده ای از اطلاعات بیمار، پروفایل‌های ژنتیکی و ویژگی‌های بیماری، نقشی محوری در این فرآیند ایفا می‌کند(۶). الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند الگوها و همبستگی‌هایی را شناسایی کنند که ممکن است از طریق روش‌های سنتی آشکار نباشند و امکان طراحی سفارشی نانوحامل‌ها را فراهم کنند. این سطح از شخصی سازی تضمین می‌کند که داروها دقیقاً در جایی که مورد نیاز هستند تحویل داده شوند و نتایج درمانی را به حداکثر و اثرات نامطلوب را به حداقل رسانند(۷).

۳) طراحی کیت‌های تشخیصی با کمک هوش مصنوعی: کیت‌های بیوتکنولوژیک و ژنتیک مولکولی ابزارهای ضروری در آزمایشگاه‌های زیست شناسی و تحقیقاتی مدرن هستند. آنها دانشمندان و بیولوژیست‌ها را قادر می‌سازند آزمایشها و تجزیه و تحلیل‌هایی را انجام دهند که برای درک فرآیندهای ژنتیکی و دستکاری مولکول‌های بیولوژیکی حیاتی هستند. علاوه بر این، سفارشیسازی مبتنی بر هوش مصنوعی یکی دیگر از ویژگی‌های بارز کیت‌های بیوتکنولوژیک و ژنتیک مولکولی مدرن است(۸). این کیت‌ها را می‌توان برای اهداف تحقیقاتی یا نیازهای آموزشی خاص تنظیم کرد و به کاربران این امکان را داد تا اجزا و آزمایش‌هایی را انتخاب کنند که با اهداف آنها هماهنگ باشد. این انعطاف پذیری محققان و مربیان را قادر می‌سازد تا کیت‌ها را با نیازهای منحصر به فرد خود تطبیق دهند و کاربرد آنها را به حداکثر برسانند(۹).

۴) **کشف و طراحی دارو:** علیرغم پیشرفت‌های چشمگیر علم و فناوری، هزینه و زمان صرف شده برای ورود یک دارو به بازار تجاری بسیار بالاست. این به این دلیل است که ۹۰ درصد داروهایی که کشف می‌شوند در فاز یک برای تایید دارو به دلیل عوارض جانبی یا اثرات معکوس دارو رد می‌شوند و بنابراین برای ارائه یک داروی پیشنهادی جدید، میلیاردها دلار هزینه صرف شده و زمانی در حدود ۱۰ الی ۱۵ سال صرف می‌گردد (۱۰). از طرفی به طور متوسط هر دارو تا ۶ پروتئین را در بدن هدف قرار می‌دهد که از بین آن‌ها تنها یک پروتئین هدف، در طراحی دارو مورد توجه قرار گرفته است. امروزه طراحی دارو با استفاده از روش‌های کامپیوتری یک تکنیک نوین جهت دستیابی به ساختارهای ملکولی به عنوان مهارکننده و یا تحریک‌کننده پروتئین هدف از میان تعداد زیادی ملکول به شمار می‌رود. دلیل استفاده از این روش‌ها کاهش هزینه، زمان و افزایش دقت در مقایسه با روش‌های آزمایشگاهی می‌باشد (۱۱). به این منظور، با استفاده از روش‌های مختلف سعی بر شناسایی بهترین ملکول‌هایی می‌کنند که از نظر بیولوژیکی توانایی زیستی و سازگاری در دنیای واقعی بدن موجود زنده را داشته باشند. سپس ترکیباتی که دارای ویژگی‌های لازم به عنوان یک نامزد دارویی می‌باشند مورد بررسی‌های فارماکوکینتیکی قرار می‌گیرند (۱۲).

۵) **طراحی و شناسایی ترکیبات گیاهی به کمک هوش مصنوعی:** داروهای گیاهی که از منابع گیاهی مختلف به دست می‌آیند، در قرن‌های متمادی در فرهنگ‌های مختلف به دلیل خواص درمانی مورد استفاده قرار می‌گرفتند. با این حال، اصالت و کیفیت محصولات گیاهی می‌تواند به طور قابل توجهی متفاوت باشد، و همچنین خطراتی را برای مصرف‌کنندگان به همراه آورد (۱۳). فناوری هوش مصنوعی اکنون نقشی اساسی در رسیدگی به این چالش‌ها ایفا می‌کند. یکی از کاربردهای اولیه هوش مصنوعی در شناسایی داروهای گیاهی در احراز هویت گونه‌های گیاهی است (۱۴). الگوریتم‌های تشخیص تصویر مبتنی بر هوش مصنوعی می‌توانند تصاویر نمونه‌های گیاهی را تجزیه و تحلیل کرده و آن‌ها را با پایگاه‌های داده‌های گیاهشناسی تطبیق دهند. این امکان شناسایی سریع و دقیق گونه‌های گیاهی مورد استفاده در فرمولاسیون‌های گیاهی را نیز فراهم می‌کند و خطر برچسب زدن اشتباه یا تقلب را کاهش می‌دهد (۱۵). علاوه بر این، هوش مصنوعی می‌تواند به شناسایی آلاینده‌ها یا مواد مخدر در محصولات گیاهی کمک کند. با تجزیه و تحلیل ترکیبات شیمیایی، مدل‌های هوش مصنوعی می‌توانند مواد غیرعادی یا ناسازگار با پروفایل‌های مورد انتظار را شناسایی کنند و به تولیدکنندگان و مقامات نظارتی در مورد مشکلات احتمالی هشدار دهند. این فرایند تضمین می‌کند که داروهای گیاهی، استانداردهای ایمنی را رعایت کرده و از مواد مضر عاری هستند (۱۶).

۶) **هوش مصنوعی و نظریه بازی‌ها در نظام سلامت:** ادغام هوش مصنوعی و نظریه

بازی‌ها، یک انقلابی در حوزه مراقبت‌های بهداشتی، بوجود آورده است (۱۷). این همگرایی نه تنها نحوه ارائه خدمات مراقبت‌های بهداشتی را تغییر می‌دهد، بلکه تخصیص منابع، مقرون به صرفه بودن و کیفیت خدمات را نیز بهینه می‌کند. تئوری بازی‌ها، تلفیقی از ریاضیات و اقتصاد است، که به طور سنتی به مطالعه و تصمیم‌گیری استراتژیک در میان بازیگران منطقی می‌پردازد، همچنین کاربرد برجسته‌های نیز در مراقبت‌های بهداشتی دارد (۱۸). هوش مصنوعی با قابلیت‌های پردازش داده و قدرت تجزیه و تحلیل پیشبینی کننده، به ابزاری ارزشمند در استفاده از اصول نظریه بازی‌ها برای مقابله با چالش‌های مختلف در چشم انداز مراقبت‌های بهداشتی تبدیل شده است (۱۹).

۷) مهندسی بافت: مهندسی بافت، همراه با هوش مصنوعی، یک مرز پیشرفته در قلمرو علم پزشکی است. این می‌دان پیشرفته، از قدرت هوش مصنوعی برای تسریع و افزایش رشد بافت‌ها و اندام‌های زنده استفاده و عصر جدیدی از امکانات در پزشکی احیاکننده را آغاز می‌کند (۲۰). از طریق الگوریتم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی، محققان قادر خواهند بود داربست‌های (scaffolds) بهینه‌ای را طراحی کنند که به عنوان ساختارهای پشتیبان برای رشد بافت عمل کنند، و تمایز سلول‌های بنیادی به انواع سلول‌های تخصصی را بطور دقیق کنترل کنند (۲۱). علاوه بر این، مدل‌های یادگیری ماشینی مجموعه داده‌های گسترده‌ای از اطلاعات بیولوژیکی را برای شناسایی شرایط رشد ایده‌آل، و پیشبینی عوارض بالقوه، تجزیه و تحلیل میکنند و فرآیندهای مهندسی بافت کارآمدتر و ایمنتر را تقویت میکنند. در نتیجه، همگرایی مهندسی بافت و هوش مصنوعی چشم انداز گسترده‌ای را ارائه می‌دهد که راه را برای پیشرفتهای پیشگامانه در پیوند اعضا، مدلسازی بیماریها و پزشکی شخصی سازی شده هموار کند و امی‌دی دوباره برای بیماران و متخصصان پزشکی ایجاد کند (۲۲).

۲-۲- هوش مصنوعی در علوم بالینی

۱) تصویر برداری پزشکی: تصویر برداری از جمله تخصص های پزشکی است که در سال های گذشته شاهد پیشرفت‌های چشمگیری در اثر گسترش هوش مصنوعی در آن بوده است. در این حوزه پردازش تصاویر پزشکی این امکان را به رادیولوژیستها می‌دهند که با کمی سازی تصاویر پزشکی و شناسایی الگوهای پنهان در تصویر بطور خودکار مرزهای ساختارهای آناتومیک یا ضایعات را ترسیم کرده و تشخیص را برای آنان آسان کند (۲۳،۲۴).

۲) جراحی: در حوزه جراحی، گاهی اوقات نیاز به تصمیم گیری در شرایط بحرانی با محدودیت‌های زمانی و شرایط عدم قطعیت در مورد تشخیص هر بیمار است. عدم قطعیت ممکن است به دلیل در دسترس نبودن سوابق بیمار یا عدم وجود شواهد کافی برای تصمیم‌های مهم ایجاد شود (۲۵). تحت چنین محدودیت‌های زمانی و عدم قطعیت، پزشکان ممکن است در عوض به قضاوت‌های

فوری با استفاده از تشخیص الگو تکیه کنند. در نهایت، این عوامل می‌تواند منجر به سوگیری، خطا و آسیب شود. در تعدادی از شرایط، به نظر می‌رسد ابزارهای سنتی به اندازه کافی مجهز نیستند تا محدودیت‌های زمانی و عدم اطمینان در مورد تشخیص‌ها و پاسخ پیش‌بینی‌شده به درمان را برآورده کنند (۲۶). این چالش‌ها را می‌توان با مدل‌های هوش مصنوعی تا حدودی برطرف نمود. در واقع، ابزارهای هوش مصنوعی منابع متنوعی از اطلاعات (عوامل خطر بیمار، اطلاعات آناتومیک و غیره) را فراهم می‌کنند که می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر جراحی کمک کند (۲۷).

۳) پرستاری در منزل: با توجه رشد جمعیت افراد کهنسال در کشور روز به روز در حال افزایش است لذا مراقبت هوشمند از این افراد به جزء جدایی ناپذیر جامعه تبدیل شده است. یکی از نکات مهم در مورد این افراد ابتلا به بیماری آلزایمر است که درمان آنها را مشکلتر کرده است (۲۸). نکته مهم در بکارگیری هوش مصنوعی، نقش آن در خود مدیریتی بیماری‌های مزمن و بیماری‌هایی است که سالمندان را تحت تأثیر قرار می‌دهند. وظایف خود مدیریتی از مصرف دارو تا تنظیم رژیم غذایی بیمار و مدیریت دستگاه‌های بهداشتی را شامل می‌شود. مانیتورینگ خانه این پتانسیل را دارد که استقلال را افزایش دهد و پیری را در خانه با پیگیری فضای فیزیکی و زمین خوردن بهبود بخشد (۲۹) (AI). به طور خاص، ابزارها، نرم افزارها، گوشی‌های هوشمند و برنامه‌های کاربردی تلفن همراه می‌توانند بیماران را قادر سازند تا بخش بزرگی از مراقبت‌های بهداشتی خود را مدیریت کنند و تعاملات خود را با سیستم مراقبت‌های بهداشتی تسهیل کنند (۳۰).

۴) بیماری‌های قلب و عروق: امیدوارکننده ترین کاربرد هوش مصنوعی برای پردازش خودکار داده‌های تصویربرداری قلب است که برای ارزیابی ساختار و عملکرد قلب و عروق ضروری است. روش‌های تصویربرداری قلب مانند اولتراسوند قلب، توموگرافی کامپیوتری قلب و تصویربرداری تشدید مغناطیسی قلبی عروقی داده‌های پیچیده مکانی و زمانی را ارائه می‌دهند که پردازش آنها توسط متخصصان قلب خسته‌کننده و زمان‌بر است (۳۱). در دسترس بودن تکنیک‌های جدید پردازش تصویر قلبی مبتنی بر هوش مصنوعی، انقلابی در عملکرد بالینی قلب ایجاد کرده است، زیرا متخصصان قلب را قادر می‌سازد تا ارزیابی سریع‌تری از بیماران بطور روزانه انجام دهند (۳۲).

۵) نفرولوژی: کاربرد هوش مصنوعی در نفرولوژی کمتر از سایر رشته‌های پزشکی گزارش شده است. با این حال، پتانسیل آن به طور فزاینده‌ای در حال افزایش است. لذا به دلیل پیشرفت‌های امیدوارکننده در دهه گذشته توسط پزشکان به رسمیت شناخته شده است. به عنوان مثال، یک مدل جدید یادگیری عمیق برای تصویربرداری سونوگرافی کلیه به طور غیرتهاجمی بیماری مزمن کلیه (CKD) را طبقه‌بندی می‌کند. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل دیجیتالی تصاویر هیستوپاتولوژیک با توسعه یک شبکه عصبی عمیق که قادر به حاشیه‌نویسی و طبقه‌بندی بیوپسی کلیه انسان است تسهیل شده است (۳۳). در مطالعه دیگر برای بهبود درمان زود هنگام آسیب حاد کلیه (AKI) دانشمندان از افزایش گسترده داده‌های موجود در سوابق الکترونیکی مراقبت‌های بهداشتی برای

توسعه یک مدل هوش مصنوعی که امکان پیش‌بینی اپیزودهای بستری AKI را تا ۴۸ ساعت ممکن می‌سازد، استفاده . از سوی دیگر، الگوریتم موسوم به «تجزیه و تحلیل داده‌های جاسازی شده حین عمل» برای پیش‌بینی خطر ایجاد AKI پس از عمل با ادغام داده‌های فیزیولوژیکی مشتق شده قبل و بعد از عمل آموزش داده شده است (۳۴).

۶) علوم اعصاب: علوم اعصاب مطالعه علمی ساختار و عملکردهای شناختی مغز در مورد پردازش داده‌ها، تصمیم‌گیری و تعامل با محیط است. دانشمندان علوم اعصاب نه تنها بر مطالعه مغز برای عملکرد شناختی تمرکز می‌کنند، بلکه کل سیستم عصبی را نیز بررسی می‌کنند تا درک جامعی از اختلالات مختلف عصبی، روانپزشکی و رشد عصبی بدست آورند. علوم اعصاب نشان می‌دهد که کدام بخش از سیستم عصبی انسان احتمالاً تحت تأثیر بیماری‌ها، اختلالات و صدمات قرار می‌گیرد و در نتیجه به درمان‌های مؤثر کمک می‌کند. نکته کلیدی دیگری که باید در اینجا ذکر شود این است که پیشرفت در فناوری‌های تصویربرداری عصبی تا حد زیادی به درک ساختار و عملکرد مغز کمک کرده است (۳۵). سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی به دانشمندان علوم اعصاب کمک کرده اند فرضیه‌های خود را آزمایش کنند و داده‌های تصویربرداری عصبی را تجزیه و تحلیل کنند، که به نوبه خود به پیش‌بینی و تشخیص زود هنگام اختلالات روانپزشکی کمک می‌کند. علاوه بر این، این سیستم‌های هوش مصنوعی یک رابط با مغز راه‌اندازی می‌کنند، سیگنال‌های عصبی را استخراج می‌کنند و دستوراتی را تولید می‌کنند که به دستگاه‌هایی مانند بازوهای روباتیک کمک می‌کند تا قسمت‌های فلج شده انسان را حرکت دهند. دانشمندان کامپیوتر از یادگیری تقویتی (RL) در مدل‌های انسانی و حیوانی الهام گرفته‌اند تا الگوریتم‌هایی را برای سیستم‌های مصنوعی توسعه دهند که نیاز به آموزش صریح هنگام یادگیری استراتژی‌های پیچیده را کاهش می‌دهد. RL با موفقیت در برنامه‌های مختلف جراحی و بازی مبتنی بر ربات ادغام شده است.

۷) توانبخشی: امروزه هوش مصنوعی به بخش جدایی ناپذیر از توانبخشی، افزایش ارزیابی، غربالگری، درمان، نظارت و نتایج کلی برای افراد تحت توانبخشی تبدیل شده است. هوش مصنوعی با شخصی‌سازی درمان‌ها، پیش‌بینی پیشرفت بیمار و طراحی فن‌آوری‌های کمکی با تناسب منحصر به فرد، انقلابی در بازسازی و بهبود عملکرد فیزیکی، ذهنی یا اجتماعی افراد مبتلا به ناتوانی‌های جسمی و شناختی ایجاد می‌کند. هوش مصنوعی در توانبخشی یک زمینه نسبتاً در حال ظهور با تحقیق و توسعه رو به رشد توانبخشی سلامت دیجیتال و ابتکارات آزمایشی مختلف برای اجرای بالینی است. فناوری توانبخشی با استفاده از هوش مصنوعی نشان دهنده یک رویکرد نوآورانه و تحول آفرین در زمینه توانبخشی است که سزاوار کاوش بیشتر و اثبات مفاهیم است. تحقیقات در زمینه توانبخشی مبتنی بر هوش مصنوعی به دنبال بهینه‌سازی مداخلات، افزایش دسترسی، و مناسب سازی رویکردها، ارتقای بهبودی و کیفیت زندگی برای افراد مبتلا به شرایط

حاد یا مزمن است. هدف این موضوع تحقیقاتی پوشش دادن این موضوعات با گنجاندن آخرین روندها و شواهد از هر دو دیدگاه مهندسی توانبخشی و بالینی برای اطلاع از عملکرد فعلی و تحقیق و توسعه بین رشته‌ای بیشتر است. این مجموعه شامل آثاری با تمرکز اولیه بر روی افرادی است که با ناتوانی‌های جسمی حاد یا مزمن، بیماری‌های عصبی و دردهای مزمن مواجه هستند. (۳۶).

۸) پیشگیری، تشخیص و درمان بیماری‌های واگیر و غیر واگیر با کمک هوش مصنوعی: هوش مصنوعی انقلابی در زمینه‌های پیشگیری، تشخیص و درمان بیماری‌های عفونی و غیر عفونی ایجاد کرده است. این هم‌افزایی دگرگون‌کننده بین هوش مصنوعی و مراقبت‌های بهداشتی، توانایی ما را برای مبارزه با بیماری‌ها افزایش می‌دهد و رویکردهای دقیق‌تر و فعال‌تری ارائه می‌دهد.

در حوزه پیشگیری، هوش مصنوعی نقش مهمی در تجزیه و تحلیل مجموعه داده‌های گسترده مرتبط با سلامت عمومی، عوامل محیطی و تاریخچه بیمار ایفا می‌کند. با شناسایی الگوها و روندها، هوش مصنوعی می‌تواند به مقامات بهداشت عمومی در اجرای مداخلات هدفمند برای جلوگیری از شیوع بیماری کمک کند. علاوه بر این، مدل‌های پیش‌بینی مبتنی بر هوش مصنوعی، ارائه‌دهندگان مراقبت‌های بهداشتی را قادر می‌سازد تا افراد در معرض خطر بالاتر را شناسایی کنند و به مداخلات اولیه و استراتژی‌های پیشگیری شخص‌شده اجازه دهند.

در حوزه تشخیص، تصویربرداری پزشکی و ابزارهای تشخیصی مبتنی بر هوش مصنوعی دقت و کارایی را به‌طور قابل‌توجهی بهبود بخشیده است. الگوریتم‌های یادگیری ماشینی می‌توانند تصاویر پزشکی مانند اشعه ایکس، ام آر آی و سی تی اسکن را با دقت قابل‌توجهی تجزیه و تحلیل کنند. این منجر به تشخیص زود هنگام و دقیق بیماری از قبیل بیماری‌های عفونی مانند سل یا شرایط غیر عفونی مانند سرطان یا بیماری قلبی می‌شود.

در زمینه درمان، درمان‌های مبتنی بر هوش مصنوعی در حال افزایش است. هوش مصنوعی می‌تواند حجم عظیمی از داده‌های بیمار، تحقیقات بالینی و تداخلات دارویی را پردازش کند تا برنامه‌های درمانی شخصی‌سازی شده را پیشنهاد دهد. برای بیماری‌های عفونی، مدل‌های هوش مصنوعی می‌توانند پیشرفت بیماری را پیش‌بینی کنند و درمان‌های ضد ویروسی یا آنتی‌بیوتیکی مناسب را توصیه کنند. در بیماری‌های غیر عفونی، هوش مصنوعی به توسعه درمانها و داروهای هدفمند متناسب با پروفایل‌های بیمار کمک می‌کند و کارایی درمان را بهبود می‌بخشد و در عین حال عوارض جانبی را به حداقل می‌رساند.

۲-۳- هوش مصنوعی در آموزش پزشکی

نرم افزارهای پزشکی طراحی شده برای اهداف آموزشی، به ابزاری ضروری در محیط‌های آموزشی و یادگیری مراقبت‌های بهداشتی مدرن تبدیل شده است. نرم افزارهای تخصصی، با بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته و ویژگی‌های تعاملی، انقلابی در کاربرد دانش پزشکی متخصصان و دانشجویان ایجاد کرده است. در زمینه آموزش پزشکی، نرم افزار به عنوان بستری پویا برای یادگیری جامع عمل می‌کند. طیف گسترده‌ای از منابع مجازی از جمله مدل‌های آناتومی تعاملی، شبیه‌سازی‌های بالینی و ابزارهای تجسم سه بعدی را ارائه می‌دهد (۳۷). *but artificial intelligence (AI)*. این نه تنها درک مفاهیم پیچیده پزشکی را افزایش می‌دهد، بلکه یک تجربه یادگیری عملی جذاب و مؤثر را نیز فراهم می‌کند. نرم افزارهای پزشکی طراحی شده برای آموزش در حال تغییر چشم‌انداز آموزش پزشکی و انتشار دانش است. ویژگی‌های نوآورانه، تعامل و سازگاری، آن را به یک ابزار ضروری برای دانشجویان پزشکی، مربیان و متخصصان تبدیل می‌کند. با ادامه پیشرفت فناوری، می‌توانیم انتظار راه‌حل‌های نرم‌افزاری پزشکی پیچیده‌تر و مؤثرتری را داشته باشیم که به ارتقای استاندارد آموزش پزشکی ادامه دهند (۳۸).

۲-۴- هوش مصنوعی در صنعت و فناوری:

بطور کلی، دوصنعت مهم در ارتباط با نظام سلامت فعال میباشند که شامل صنعت تجهیزات پزشکی و دارویی است.

۱) **هوش مصنوعی در تجهیزات پزشکی:** استفاده از هوش مصنوعی در صنعت تجهیزات پزشکی روز به روز در حال گسترش است و به دلیل کاربردهای فراوان، نوآوری و پتانسیل بیشتری را نیز به همراه خواهد داشت. از جمله کاربردهای هوش مصنوعی در صنعت تجهیزات پزشکی می‌توان به مدیریت داده‌ها، جراحی از راه دور، کمک‌های تشخیصی و رویه‌ای، آزمایش‌های بالینی و موارد مشابه اشاره نمود. بعلاوه با بکارگیری تجهیزات کامپیوتری قوی می‌توان حجم عظیمی از داده‌ها را دریافت، پردازش و در طول مسیر خطاها را یاد گرفته و کاهش دهند که می‌تواند منجر به از بین رفتن خطای انسانی شود. از طرف دیگر، سلامت دیجیتال و هوش مصنوعی بسیار نزدیک به هم مرتبط هستند و هوش مصنوعی می‌تواند سلامت دیجیتال را برای بیماران در دسترس‌تر و آسان‌تر کند. برای مثال، استفاده از هوش مصنوعی در سلامت از راه دور، امکان ایجاد چت‌ربات‌های هوش مصنوعی را فراهم کرده است که می‌توانند علائم بیمار را بررسی کرده و مراحل بعدی را مانند پیگیری حضوری در صورت لزوم پیشنهاد کنند (۳۹).

۲) **هوش مصنوعی در صنایع دارویی:** هوش مصنوعی به بخشی جدایی‌ناپذیر از بخش داروسازی تبدیل شده است و جنبه‌های مختلف صنعت را متحول کرده است.

ادغام آن در فرآیندهای تحقیق، توسعه و تولید داروسازی باعث ایجاد نوآوری، کارایی و بهره‌وری می‌شود. در تحقیقات دارویی، هوش مصنوعی با تجزیه و تحلیل داده‌های بیولوژیکی گسترده و پیش‌بینی نامزدهای دارویی بالقوه، کشف دارو را تسریع می‌کند. الگوریتم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی می‌توانند مجموعه داده وسیعی را برای شناسایی مولکول‌های شبه دارو غربال کنند، بنابراین شناسایی داروهای جدید را تسریع کرده و زمان‌بندی تحقیقات را به میزان قابل توجهی کاهش می‌دهد. این رویکرد مبتنی بر داده همچنین محققان را قادر می‌سازد تا بینش‌های جدیدی را در مورد مکانیسم‌های بیماری و تداخلات دارویی کشف کنند. تأثیر هوش مصنوعی در توسعه داروها گسترش می‌یابد، جایی که آزمایشات بالینی را ساده می‌کند. با تجزیه و تحلیل داده‌های بیمار، هوش مصنوعی می‌تواند شرکت کنندگان مناسب را شناسایی کند و پاسخهای بیمار را پیش‌بینی کند، طرح‌های آزمایشی را بهینه کرده و شانس موفقیت آنها را افزایش دهد. علاوه بر این، هوش مصنوعی فرآیندهای فرمولاسیون و ساخت دارو را بهبود می‌بخشد، کیفیت محصول ثابت را تضمین می‌کند و هزینه‌های تولید را کاهش می‌دهد (۴۰) artificial intelligence (AI). علاوه بر این، در بازاریابی و توزیع دارویی، هوش مصنوعی شرکتها را قادر می‌سازد تا کمپینهای بازاریابی را شخصی‌سازی کرده و مدیریت زنجیره تامین را بهبود بخشد. تجزیه و تحلیل مبتنی بر هوش مصنوعی می‌تواند جمعیت بیماران هدف را به طور موثرتری شناسایی کند و مدیریت موجودی را بهینه کند، ضایعات را کاهش دهد و در دسترس بودن به موقع دارو را تضمین کند. در نتیجه، ادغام هوش مصنوعی در صنعت داروسازی می‌تواند کشف دارو را تسریع می‌کند، کارآزمایی‌های بالینی را ساده می‌کند، فرآیندهای تولید را بهبود می‌بخشد، و استراتژی‌های بازاریابی و توزیع را بهبود دهد (۴۱).

۲-۵- بیمارستان‌های هوشمند

بیمارستان متاورس در اصل یک انقلاب مهم حوزه سلامت می‌تواند تلقی شود که در آن از واقعیت مجازی (VR)، واقعیت افزوده (AR) و هوش مصنوعی (AI) برای ایجاد یک محیط دیجیتالی جامع و همه‌جانبه ترکیب بهره‌گیری می‌شود. یکی از نکات مهم وقابل تامل در این بیمارستان‌ها بکارگیری امکانات، فراتر از محدودیت‌های فیزیکی می‌باشد که در آن متخصصان حوزه سلامت، بیماران و حتی همراهان آنها می‌توانند به طور یکپارچه تعامل و همکاری کنند. به عبارت دیگر، هدف بیمارستان‌های مجازی، استفاده از فناوری‌های پیشرفته برای افزایش کارایی و اثربخشی خدمات مراقبت‌های بهداشتی از راه دور به صورت مشاوره‌های پزشکی، تشخیص و درمان‌ها بدون نیاز به حضور فیزیکی می‌باشد و موانع جغرافیایی را کاهش می‌یابد. این دسترسی به ویژه برای افرادی که در مناطق دورافتاده یا با تحرک محدود هستند بسیار موثر بوده و

تضمین می کند که می توانند مراقبت‌های بهداشتی به موقع و با کیفیت بالا را دریافت کنند. در موارد پیشرفته نیز هدفگذاری این درمانها به صورت استفاده از ابزارها و منابع برای بهبود بیماران و در جراحی‌های مجازی در یک محیط شبیه سازی شده با حداقل خطر می باشد (۴۲).

در این فضا، الگوریتم‌های هوش مصنوعی بر پایه تجزیه و تحلیل داده‌های بیمار به کمک تشخیص پزشکان آمده و نقش مهمی در نظارت بر پیشرفت بیمار و مداخلات پیشگیرانه در زمان واقعی ایفا می کند. یکی از نکات مهم در این مدل، توانایی گردهمایی و به اشتراک گذاری دانش توجه متخصصین مختلف از مکانهای متفاوت به صورت مجازی به منظور بحث و تبادل نظر فراهم می شود. در این رویکرد بیمار محور، امید آن میرود که بیماران را به مراقبت از خود را تشویق کرده و رضایت حداکثری آنها را خصوصاً برای بیماران معلول و ساکن در مناطق محروم و کم برخوردار فراهم کند. بعلاوه بتواند مدیریت پیشگیرانه سلامت را ارتقا می دهد. به طور کلی، مفهوم متاورس بیمارستانی پتانسیل بسیار زیادی برای تغییر چشم انداز مراقبت‌های بهداشتی دارد. بعلاوه با یکپارچه سازی فناوری‌های پیشرفته و ایجاد محیط‌های مجازی فراگیر، به دنبال آن است که مراقبت‌های بهداشتی را در دسترس تر، کارآمدتر، مشارکتی تر و بیمار محورتر کرده و در نهایت منجر به بهبود نتایج مراقبت‌های بهداشتی و کیفیت بالاتر مراقبت برای افراد در سراسر جهان شود.

هدف اصلی متاورس بیمارستانی ناشی از تمایل به ایجاد انقلابی در مراقبت‌های بهداشتی و بهبود نتایج بیماران از طریق ادغام فناوری‌های پیشرفته است. برخی از مهم ترین آنها در ادامه به آن پرداخته شده است.

۱) دسترسی راحت به مراقبت‌های بهداشتی. هدف بیمارستان متاورس شکستن موانع جغرافیایی با ارائه خدمات مراقبت‌های بهداشتی مجازی است که به بیماران امکان می دهد مشاوره‌های پزشکی، تشخیص و درمان را از راه دور دریافت کنند. این امر به ویژه برای افرادی که در مناطق دورافتاده زندگی می کنند یا افرادی که تحرک محدودی دارند مفید است، زیرا نیاز به سفرهای طولانی را از بین می برد و دسترسی به موقع به خدمات مراقبت‌های بهداشتی را تسهیل می کند.

۲) بهبود کارایی و اثربخشی ارائه مراقبت‌های بهداشتی. با استفاده از واقعیت مجازی، واقعیت افزوده و هوش مصنوعی، متاورس بیمارستانی در صدد ساده سازی فرآیندها و بهینه سازی استفاده از منابع است. جراحی‌های مجازی را می توان در یک محیط دیجیتال کنترل شده انجام داد و به جراحان اجازه می دهد تا روش‌های پیچیده را تمرین کنند، مهارت‌های خود را افزایش دهند و خطر خطا را در طول جراحی‌های واقعی کاهش دهند. علاوه بر این، الگوریتم‌های هوش مصنوعی می توانند حجم وسیعی از داده‌های

بیمار را تجزیه و تحلیل کنند و به تشخیص دقیق، برنامه‌های درمانی شخصی‌سازی شده و نظارت بر پیشرفت بیمار در زمان واقعی کمک کنند.

۳) افزایش همکاری بین رشته‌ای و اشتراک دانش را در میان متخصصان حوزه سلامت، پلتفرم‌های مجازی پزشکان را از مکان‌های مختلف قادر می‌سازد تا در موارد پیچیده با یکدیگر همکاری کنند، تخصص را به اشتراک بگذارند و بهترین شیوه‌ها را مبادله کنند. این رویکرد مشارکتی نوآوری را تقویت می‌کند، یادگیری مستمر را تشویق می‌کند و در نهایت از طریق خرد جمعی متخصصان پزشکی منجر به بهبود مراقبت از بیمار می‌شود.

۲-۶- چارچوب‌های نظارتی برای هوش مصنوعی

خطرات هوش مصنوعی را می‌توان با توجه به شدت آسیبی که ممکن است ایجاد کند و همچنین احتمال و فراوانی آسیب ناشی از آن مشخص و طبقه‌بندی کرد. در مراقبت‌های بهداشتی، خطرات هوش مصنوعی بسیار متفاوت است، از خطرات نادر و یا کم که آسیب‌های محدود و قابل‌کنترلی را برای بیماران و شهروندان ایجاد می‌کند تا خطرات مکرر و یا زیاد که ممکن است باعث آسیب جبران‌ناپذیر شود. از این رو، برای به حداقل رساندن خطرات هوش مصنوعی و به حداکثر رساندن مزایای آن در مراقبت‌های بهداشتی آینده، شناسایی، تجزیه و تحلیل، درک و نظارت بر خطرات احتمالی به صورت موردی برای هر الگوریتم و برنامه جدید هوش مصنوعی مهم است. یک مرحله مهم از روش ارزیابی خطر، طبقه‌بندی ریسک‌های شناسایی شده می‌باشد. برای هر گروه، مجموعه‌ای از آزمایش‌ها یا مقررات باید برای کاهش و رسیدگی به ریسک‌های هوش مصنوعی مشخص شود، به طوری که طبقات ریسک بالاتر به آزمایش و مقررات بیشتری نیاز دارند، در حالی که ریسک‌های کمتر منجر به اقدامات کاهش ریسک محدود می‌شود. طبقه‌بندی ریسک مناسب هوش مصنوعی بر اساس شدت و احتمال، ارائه‌دهندگان مراقبت و کادر درمان را قادر می‌سازد تا آنجا که لازم است برای اطمینان از سلامت بیماران مداخله کنند. با این حال، همچنین مهم است که این طبقه‌بندی‌ها مانع نوآوری در هوش مصنوعی مراقبت‌های بهداشتی نشود.

یکی دیگر از چهارچوب‌های نظارتی هوش مصنوعی، خود ارزیابی سیستم بر اساس تهیه چک لیست‌های مناسب است. در ادامه نمونه‌هایی از چک لیست پیشنهادی در اتحادیه اروپا به نام ALTAI آورده شده است. چک لیست پیشنهادی بر اساس هفت دسته اصلی تنظیم شده است که عبارتند از: (۱) عاملیت انسانی و نظارت. (۲) استحکام فنی و ایمنی؛ (۳) حریم خصوصی و حاکمیت داده. (۴) شفافیت؛ (۵) تنوع، عدم تبعیض و انصاف. (۶) رفاه محیطی و اجتماعی؛ و (۷) پاسخگویی

جدول ۲-۲- نمونه برخی از سوالات پیشنهادی در چک لیست ارزیابی اتحادیه اروپا

شماره	سوال پیشنهادی
۱	آیا سیستم هوش مصنوعی با درصد تکرار پذیری پایین ممکن است عواقب حیاتی، متخاصم یا مخرب (مثلاً مربوط به ایمنی انسان) ایجاد کند؟
۲	آیا یک فرآیند کاملاً تعریف شده برای نظارت بر اینکه آیا سیستم هوش مصنوعی مطابق با هدف مورد نظر است، قرار داده شده است؟
۳	آیا زمینه ها یا شرایط خاصی باید در نظر گرفته شوند تا اطمینان حاصل شود که مدل قابلیت تکرارپذیری دارد یا نه؟
۴	آیا روش ها و اسناد تأیید و اعتبارسنجی (به عنوان مثال ثبت گزارش) را برای ارزیابی و اطمینان از جنبه های مختلف قابلیت اطمینان و تکرارپذیری سیستم هوش مصنوعی قرار داده شده است؟
۵	آیا فرآیندهای آزمایش و تأیید قابلیت اطمینان و تکرارپذیری سیستم هوش مصنوعی را به وضوح مستند و عملیاتی شده است؟
۶	آیا رویه مناسبی برای رسیدگی به مواردی که سیستم هوش مصنوعی با دقت پایین به نتایج می‌رساند، تعیین شده است؟
۷	آیا تصمیم‌های سیستم هوش مصنوعی را برای کاربران توضیح داده شده است؟
۸	هدف و زمینه الگوریتم چیست؟
۹	داده های مورد استفاده برای آموزش الگوریتم چقدر مورد تایید است؟
۱۰	آیا داده های کافی برای آموزش الگوریتم وجود داشت؟
۱۱	الگوریتم چقدر خوب عمل می کند؟
۱۲	آیا الگوریتم به تنظیمات بالینی جدید قابل انتقال است؟
۱۳	آیا خروجی های الگوریتم از نظر بالینی قابل درک هستند؟
۱۴	آیا الگوریتم می تواند باعث آسیب به بیمار شود؟
۱۵	آیا استفاده از الگوریتم باعث ایجاد نگرانی های اخلاقی، قانونی یا اجتماعی می شود؟

